

Sygn. akt VI U 1912/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2015 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 15 lipca 2015 r., znak: (...)

w sprawie: J. K.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o odsetki

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. K. prawo do odsetek ustawowych z tytułu opóźnienia w wypłacie świadczenia przedemerytalnego za okres od 11 maja 2013 r. do dnia wypłaty świadczenia, a w pozostałej części odwołanie oddala.

Na oryginale właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15.07.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonemu J. K. prawa do odsetek z tytułu opóźnienia w wypłacie świadczenia z powołaniem na treść art.118 ust.1 a ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, iż ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji była odpowiedź ubezpieczonego na pismo ZUS potwierdzająca fakt nie pobierania zasiłków stałych i okresowych z M. umożliwiającą prawidłowe naliczenie wysokości świadczenia.

W odwołaniu ubezpieczony domagał się zmiany decyzji i przyznania odsetek za zwłokę za okres od dnia 11.04.2013 r. do 20.06.2015 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swe dotychczasowe stanowisko w sprawie oraz powołując się na fakt, że Sąd Okręgowy w Bydgoszczy, który wyrokiem z dnia 3.02.2013 r. przyznał ubezpieczonemu prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 11.04.2013 r. do dnia 27.01.2014 r. ani Sąd Apelacyjny w Gdańsku który wyrokiem z dnia 21.04.2015 r. oddalił apelację od tego wyroku nie orzekły o odpowiedzialności organu rentowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. K. od 01.10.2007 r. do 30.09.2012 r. zatrudniony był w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) A. W. w K. D. na stanowisku magazyniera. Stosunek pracy ustał w związku z wypowiedzeniem przez pracodawcę umowy o pracę z przyczyn ekonomicznych dotyczących pracodawcy. Pracodawca w dniu 01.10.2012 r. wystawił ubezpieczonemu świadectwo pracy, w którym jako przyczynę ustania stosunku pracy wskazał „art. 30 § 1 pkt 2” oraz podał, że stosunek pracy ustał z przyczyn ekonomicznych leżących po stronie pracodawcy.

Ubezpieczony J. K. (ur. (...)), w dniu 25.05.2012 r. złożył wniosek o emeryturę w obniżonym wieku. W trakcie tego postępowania przedłożył świadectwo pracy z dnia 1.10.2012 r. w którym wskazano przyczynę rozwiązania stosunku pracy jako leżącą wyłącznie po stronie pracodawcy. Ubezpieczony złożył dnia 10.04.2013 r. wniosek w organie rentowym o świadczenie przedemerytalne, odwołał się następnie od decyzji organu rentowego z dnia 08.01.2014r., którą odmówiono mu prawa do tego świadczenia. Decyzją z 03.02.2014 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do świadczenia przedemerytalnego dopiero od 28.01.2014 r.

Wyrokiem z dnia 04.09.2014 r. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił decyzję ZUS z 03.02.2014r. i zobowiązał organ rentowy do wypłaty ubezpieczonemu świadczenia przedemerytalnego za okres od 11.04.2013 r. do 27.01.2014 r. W uzasadnieniu tego wyroku Sąd Okręgowy stwierdził, że ostatni pracodawca ubezpieczonego w świadectwie pracy z 01.10.2012 r. wyraźnie wskazał przyczynę ekonomiczną jako przyczynę rozwiązania umowy o pracę leżącą po stronie pracodawcy. W ocenie Sądu Okręgowego ze świadectwa pracy z 01.10.2012 r. bezsprzecznie wynikało, że przyczyna wypowiedzenia ubezpieczonemu umowy o pracę leżała wyłącznie po stronie pracodawcy, który w sposób jednoznaczny podał, że ze względów natury ekonomicznej konieczna jest redukcja etatu. Sąd Okręgowy stwierdził, że przyznanie ubezpieczonemu wyrównania świadczenia przedemerytalnego za okres od 11.04.2013 r. do 27.01.2014 r. nastąpiło na skutek błędu organu rentowego, o którym mowa w art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 21.04.2015 r. oddalił apelację organu rentowego od tego wyroku. W uzasadnieniu tego wyroku Sąd ten wskazał, że pracodawca w wydanym ubezpieczonemu świadectwie pracy z dnia 01.10.2012 r. podał, że stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania za wypowiedzeniem z przyczyn ekonomicznych leżących po stronie pracodawcy. Takie zaś stwierdzenie musi być uznane za wystarczająco jasne i oczywiste, a mianowicie, że umowa o pracę została rozwiązana z przyczyn nieleżących po stronie pracownika i obojętne jest – z punktu widzenia nabycia uprawnień do świadczenia przedemerytalnego – czy w sprawie miała zastosowanie ustawa o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników (jeżeli pracodawca zatrudniał w tym czasie co najmniej 20 pracowników), czy też do tego pracodawcy miały zastosowanie przepisy Kodeksu pracy (jeżeli pracodawca w tym okresie zatrudniał mniej niż 20 pracowników). Dla rozpoznania przedmiotowego wniosku wystarczyło ustalenie, że do rozwiązania stosunku pracy doszło z przyczyn nieleżących po stronie pracownika, a to wynikało z treści świadectwa pracy z 01.10.2012 r.

dowód: akta sprawy VIU U 661/14

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stan faktyczny sprawy Sąd Okręgowy ustalił na podstawie akt sprawy U U 661/14 oraz akt rentowych ubezpieczonego uznając te dowody za wystarczające dla rozstrzygnięcia sprawy.

Zgodnie z przepisem art. 85 ust 2 ustawy z dnia 13.10.1999 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205 poz. 585), jeżeli Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyjmowania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to jednak przypadku, w którym opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które ZUS nie ponosi odpowiedzialności.

Termin, w jakim organ rentowy winien wydać decyzję w sprawie świadczenia, określa przepis art. 118 ust 1 ustawy dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia

ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji. Oznacza to, że wydanie przez organ rentowy decyzji w terminie późniejszym stanowi opóźnienie. Powoływanie się przez organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie na przepis art.118 ust. 1a ustawy, który stanowi, że w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji jest niezasadne. Przepis ten nie ma bowiem zastosowania w niniejszej sprawie, ponieważ opóźnienie w przyznaniu ubezpieczonemu prawa do spornego świadczenia nie nastąpiło w konsekwencji przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego przez sam organ rentowy, lecz na skutek odwołania ubezpieczonego od wydanej przez organ decyzji odmownej i rozstrzygnięcia wynikłego stąd sporu na drodze sądowej. Data wpływu prawomocnego wyroku sądu nie jest wyjaśnieniem przez organ rentowy ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 tego przepisu. Zdaniem Sądu, nie może więc w niniejszym sporze znaleźć zastosowania wyłączenie odpowiedzialności organu rentowego za odsetki określone w art. 85 ust 2 ustawy z dnia 13.10.1999 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. W szczególności nie można uznać, aby przyznanie ubezpieczonemu z opóźnieniem prawa do wyrównania świadczenia emerytalnego było następstwem okoliczności, za które organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności. Organ rentowy był bowiem zobowiązany przeprowadzić postępowanie w sposób zmierzający do terminowego i prawidłowego ustalenia - czy ubezpieczonemu przysługuje prawo, którego uzyskania się domagała.

Zgodnie z przepisem § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 01 lutego 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad wypłacania odsetek za opóźnienie w ustalaniu lub wypłacie świadczeń z ubezpieczenia społecznego (Dz. U. Nr 12 z 1999 r., poz. 104), odsetki wypłaca się za okres od dnia następującego po upływie terminu na ustalenie prawa do świadczeń lub ich wypłaty, przewidzianego w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń - do dnia wypłaty świadczeń. Okres opóźnienia w wypłaceniu świadczeń okresowych liczy się od dnia następującego po ustalonym terminie ich płatności - § 4.

Skoro ubezpieczony zgłosił wniosek o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego dnia 10.04.2013 r., termin do wydania decyzji biegł, w myśl powołanego art. 118 ust 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, do dnia 11.05.2013 r. Zwrócić trzeba uwagę na to, że od dnia 11.05.2013 r. organ rentowy pozostawał w opóźnieniu, albowiem jak wykazało postępowanie w sprawie VI U 661/14 organ rentowy dysponował w momencie złożenia przez ubezpieczonego wniosku z dnia 10.04.2013 r. o świadczenie przedemerytalne jego świadectwem pracy z dnia 1.10.2012 r. w którym pracodawca powoda wskazał przyczynę ekonomiczną jako przyczynę rozwiązania stosunku pracy leżącą po stronie pracodawcy, co w niebudzący wątpliwości sposób wynika a akt rentowych ubezpieczonego, bowiem złożone ono zostało wraz wnioskiem ubezpieczonego z dnia 25.05.2012 r. o emeryturę. Okoliczność ta została oceniona przez Sąd Okręgowy w sprawie U 661/14 zakończony wyrokiem zmieniającym decyzję ZUS i przyznającym prawo do świadczenia przedemerytalnego na okres od 11.04.2013 r. do dnia 27.01.2014 r.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy uznał, że organ rentowy pozostawał w opóźnieniu w wypłacie świadczenia od upływu 30 dniowego terminu na załatwienie wniosku ubezpieczonego z dnia 10.04.2013 r. czyli od dnia 11.05.2013r. do dnia 20.06.2015 r. i dlatego na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję, przyznając ubezpieczonemu prawo do odsetek ustawowych z tytułu opóźnienia w wypłacie wyrównania świadczenia przedemerytalnego należnego ubezpieczonemu, od dnia następującego po upływie terminu, o którym mowa w art. 118 ust 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych do dnia wypłaty świadczenia ubezpieczonemu a w pozostałej części odwołanie, jako nieuzasadnione, oddalił na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

SSO Ewa Milczarek